

“Tal com diu un filòsof italià, quan la política entra en un jutjat, la justícia surt per la finestra”

coneixen i això és perillós. La justícia l'administren les persones, cadascuna amb el seu context, vida, influències... , és bo o dolent? És el sistema i posar-lo en risc és tan com pensar que un dia les màquines resoldran els conflictes. Abans d'això, hem de creure en l'ésser humà, tot i les imperfeccions i possibles errors. El sistema ja preveu les segones i terceres instàncies per revisar les possibles resolucions mal preses.

Com definiria el concepte de “justícia”?

Si em preguntes si hi ha justícia en aquest país, et diré que sí. Entenc que en aquests moments, determinades decisions que afecten el procés sobiranista de Catalunya siguin molt discutibles. Però d'aquí a dir que no hi ha justícia... Segurament el que ha passat, tal com vaig sentir d'un filòsof italià, és que quan la política entra en un jutjat, la justícia surt per la finestra.

Els procuradors patiu en primera persona la lentitud de la justícia...

Així com defenso que en aquest país hi ha justícia, soc molt crític amb el sistema judicial, que és arcaic; parlo d'organització i de gestió. No hi ha hagut voluntat o capacitat política per millorar-ne el pressupost i el sistema organitzatiu. A Granollers i Mollet patim mancances per un dèficit en la definició de la planta judicial. La catalogació de Granollers no té en compte un partit judicial de 400.00 habitants. Tenim uns jutjats sobrecarregats i amb una justícia de segona, amb plantilles inestables, ineficàcia, aturada de procediments...

Quin record té del seu pas per l'Ajuntament?

En tinc molt bons records, penso que tothom hauria de passar en algun moment per un càrrec de representació ciutadana. Em va agafar jove, amb 33 anys, molta força i ganes de fer coses: compaginava l'ajuntament amb la meva feina. En aquella època això era possible, però va anar canviant i em vaig anar desenganyant: cada cop més l'exigència política impedia compaginar-ho amb l'exercici professional i això no em va agradar. Que hi hagi d'haver uns polítics professionalitzats al cent per cent, crec que et fa perdre la llibertat i independència.

Quins reptes creu que té la nostra ciutat?

Granollers és una gran ciutat, en un lloc estratègic,

amb un teixit associatiu, industrial i comercial de primer ordre. Però la proximitat amb Barcelona li pot fer perdre personalitat. Hem d'ajudar i posar el focus en tot allò que li dona perfil propi: el balonmano, La Mútua, la Festa Major, el comerç local... Cada cop el ciutadà és més independent i s'involucra menys en les coses públiques, i això dilueix aquest perfil propi: és un mal generalitzat.

El 2010 amb un grup de companys crea Amics del Xiprer per assegurar un finançament fix per al menjador social i casa d'acollida.

[Fa un silenci, s'emociona]. De tot el que he fet en la vida, segurament és el que m'ha donat més satisfaccions. La Mercè Riera diu que ens hi va portar la providència: acabaven de saber que per motius fiscals perdien les ajudes que arribaven a través de Càritas. I vam pensar a demanar la implicació de la ciutadania, amb donacions de 10 euros al mes. Vam tenir una resposta magnífica, va ser un seguit d'emocions i moments viscuts meravellosos.

Es troba entre els impulsors del col·lectiu En-raonar, amb quin objectiu?

Estem molt en l'inici i no sabem si acabarà arrelant. Cadascú que pensi el que vulgui, però amb respecte. El valor a defensar per damunt de tot és la democràcia. Si som demòcrates, podem ser unionistes, catalanistes, independentistes, republicans o monàrquics. Si reforcem aquest valor, la resta pot passar a un segon terme. No posem tan drama al fet de no pensar igual. Tenim una societat democràticament molt poc madura: En-raonar vol potenciar la formació en valors democràtics.

“Cada cop el ciutadà és més independent i s'involucra menys en les coses públiques”

